

gaaſte fort; men jo mere man vil ſtræbe efter at danne den efter de Ønſker, der yttre ſig fra forſkjellige Sider, deſto mere udfætter man ſig for, at den vil ſaae en længere Varighed, end man ønſker. Regjeringen er gaaet ſaa vidt i ſit Forſlag, ſom den har troet, at den burde, og den lader ſig ikke bøje til, i det Vaſentlige at afſvige fra Lovens Beſtemmelſer; den lader ſig navnlig ikke bøje til at afſvige fra det i Lovudkaſtet faſtſatte Minimum af 20 Edr. Hartkorn (Hør!). Jeg vil gjerne indrømme, at denne Anſættelſe er mindre conſequent; og at det aldeles Conſequent vilde have været at bibeholde de 25 Edr. Hartkorn, ſom Forordningen af 13de Auguſt 1841 beſtemmer ſom Minimum for de Sædegaardſeiere, der kunne blive valgte til at have Sæde i Amtsraadet; men jeg er i Lovudkaſtet gaaet ned til 20 Edr. Hartkorn, fordi der i enkelte Amter er et meget ringe Antal af Sædegaardſeiere, og fordi det derfor kunde være henſigtsmæssigt at forøge Antallet af de Valgbare og Valgerne noget, foruden det Henſyn, der tillige er taget til det Forſlag, der er fremſat i Lovforſlaget om Jordeiendommens Sammenlægning. Hvad Valgretten og Maaſden at vælge de Medlemmer paa, ſom ſkulle indtræde i Sædegaardſeiernes Sted, angaaer, da maa jeg ogſaa anſee det for at være i høieſte Grad betænkeligt at gjøre ſaa betydelige Forandringer, ſom af Udvalget er foreſlaaet; dertil ſjønner jeg ikke, at der er nogen Anledning i denne aldeles temporaire Lov, og jeg antager ikke, at Regjeringen, idetmindſte ikke efter den Beſtemmelſe, ſom Regjeringen nu har taget, i den Grad vil afſvige fra det oprindelige Forſlag. Forſaa vidt man har argumenteret fra det Forſlag til en Communallov, der er forelagt af en æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn's Amt (Roſenørn), da maa jeg dog, for at undgaae Miſforſtaaelse, bemærke, at dette Lovforſlag ikke er udgaaet fra Regjeringen, ikke er drøftet af Regjeringen, og at de Principer, hvorpaa det er bygget, ikke ere tiltraadte af Regjeringen. Man kan altsaa ikke være berettiget til derfra at ſlutte ſig til, hvad Regjeringen muligens vil kunne gaae ind paa. Om man nu vil anſee den Anſkuelse, jeg ſaaledes har

om Sagen, ſom en Tilbagegang fra eller et Fremſkridt til en friere Udvikling, hvilket ſiſte det dog ialtſald er — enten man finder det ſtort eller lidet —, det ſaaer jeg at lade ſtaa ved ſit Værd; men jeg vil dog tillade mig at udtale, at jeg anſeer det for at være af yderſte Bigtighed for den ærede Forſamling at gaae meget moderat og, om jeg ſaa maa udtrykke mig, meget „conſervativt“ tilværks (Hør!), og Tiden vil maaſkee lære, om de, der ſtemmer med eller de, der ſtemme imod mig, maae anſees ſom virkelige Venner af den frie Udvikling (Hør!). Hvad angaaer det Øndringsforſlag, ſom den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) og for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kampmann) have ſtillet, da kan jeg ganſke ſlutte mig dertil. Jeg har ſelv været i nogen Tvivl, om det ikke var rigtigt at indſtrænke de nye Valg til det Antal, ſom hidtil er valgt af Sædegaardſeierclaſſen i hvert Amt; men, da der er nogen Forſkel, idet der af nogle Amter vælges een, af andre tre Sædegaardſeiere, har jeg troet, at det vilde være rigtigere at tilveiebringe en større Lighed og Overeensſtemmelſe i de forſkjellige Amter, og derfor har jeg optaget den Beſtemmelſe, at der af de større Landeieendomsbeſiddere ſkulle vælges 3 af hvert Amt. Men det er et Punkt, ſom jeg aldeles ikke holder paa, og jeg ſlutter mig ſaaledes ganſke til det Øndringsforſlag, ſom de ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de og for Viborg Amts 4de Valgkreds have ſtillet.

ſſchering: Turde jeg bede om Drødet, for at gjøre en perſonlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Drødet, for at gjøre en perſonlig Bemærkning.

ſſchering: Jeg har ikke ſelv hørt det, thi jeg var dengang gaaet tilſide; men man har ſagt mig, at den ærede Rigsdagsmand fra Ringkjøbing (Boſerup) ſkulde have udtalt ſig, ſom om jeg havde brugt deſpecteerlige Udtryk om Lehnſbeſidderne. Jeg troer, at de Medlemmer, der have været tilſtede her i Salen, ville vide, at jeg tværtimod har talt om dem ſom en Claſſe, jeg vidſte at ſætte Priis paa, juſt fordi de havde et Navn at tabe (Ja! Ja!).